

DUMINICA SLĂBĂNOGULUI LA PATRIARHIE

Duminică, 2/15 mai 2022, Patriarhia a sărbătorit Duminica slăbănogului, a patra duminică după Paști, potrivit Cărții Penticostarului.

Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil, după primirea de bun venit din partea cercetașilor, a oficiat Sfânta Liturghie la Comunitatea din Rhene, în apropierea orașului Nazaret.

Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului, Părintele Secretar General, Arhiepiscopul Aristarh al Constantinei, Arhimandritul Nectarie, Părintele Kamarasis, Arhimandritul Artemie, Preotul paroh al acestei comunități Preotul Simeon, Preotul Ștefan din Biserica Greciei, alți preoți, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie.

Răspunsurile la strană au fost date de corul bizantin al comunității în limba arabă, iar la slujbă au participat mulți creștini credincioși din localitate.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„La scaldătoarea oilor zăcea un om în neputință și, văzându-Te pe Tine, Doamne, striga: Om nu am ca, atunci când se tulbură apa, să mă arunce într-însa; și până când merg eu, altul apucă înaintea mea și ia tămăduire, iar eu zac neputincios. Și îndată milostivindu-Se Mântuitorul a zis către dânsul: Eu pentru tine M-am făcut om, pentru tine M-am îmbrăcat cu trup și tu zici: Om nu am. Ridică-ți patul tău și umblă. Toate Îți sunt Ție cu putință, Sfinte, toate Te ascultă, toate Ți se supun. Adu-Ți aminte de noi toți și ne miluiește, ca un iubitor de oameni”, cântă imnograful Bisericii.

Iubiți frați întru Hristos,

Credincioși Creștini,

Minunat este Dumnezeu Care ne-a adunat pe toți astăzi în Comunitatea de Hristos iubitoare din Reine ca să prăznuim cu bucurie și veselie Paștile Domnului, făcând pomenire de minunea vindecării slăbănogului de la scăldătoarea oilor, slăbănog care era bolnav de treizeci și opt de ani (Cf. Ioan 5, 5).

De-a lungul vieții Sale pământești, Domnul nostru Iisus Hristos a făcut semne și minuni ca să arate slava Sa dumnezeiască și astfel oamenii să creadă în El, dar și pentru a arăta puterea vindecătoare dată tuturor celor care o cer prin ascultare și credință în El, adică în Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu.

„Și era acolo un om, care era bolnav de treizeci și opt de ani. Iisus, văzându-l pe acesta zăcând și știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: Voiești să te faci sănătos? Bolnavul I-a răspuns: Doamne, nu am om, care să mă arunce în scăldătoare, când se tulbură apa” (Ioan 5, 5-7).

Explicând pasajul evanghelic de mai sus, Sfinții Părinți ai Bisericii întreabă: „De ce Mântuitorul nostru l-a ales pe acest slăbănog?”.

Pentru că el pătimea de o boală fără leac. „De ce, trecându-i cu vederea pe toți ceilalți bolnavi, Iisus a venit la acesta? Ca să arate și puterea și iubirea Sa de oameni. Puterea, pentru că boala era fără leac și neputința lui fără scăpare, și iubirea de oameni pentru că pe cel care era vrednic de milă și binefacere mai mult decât alții l-a văzut Făcătorul de bine și Iubitorul de oameni”, spune Sfântul Ioan Gură de Aur (Omilia la slăbănog, PG 48, 804).

Cu privire la întrebarea poruncitoare a lui Iisus către slăbănog: Voiești să te faci sănătos? (Ioan. 5,6), Sfântul

Ioan Gură de Aur spune că Iisus, ca Doctor al sufletelor și al trupurilor noastre, se referea la îndoita slăbănogire, aceea a păcatelor și aceea a trupului. Cu alte cuvinte, atunci când se vorbește despre păcat în Sfânta Scriptură, trebuie să înțelegem neputința noastră, a oamenilor, sufletească și trupească, neputință care a și adus moartea și stricăciunea, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel, referindu-se la vechiul Adam: „Precum printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa și moartea a trecut la toți oamenii” (Romani 5,12).

Iar Sfântul Ioan Botezătorul, redând cuvintele Proorocului Isaia care spune: „Acesta, adică Hristos, poartă păcatele noastre” (Cf. Isaia 53, 4), văzându-L pe Iisus venind către el, spune: Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel Ce ridică păcatul lumii” (Ioan 1,29). Iar înțeleptul Pavel spune: „Căci v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre după Scripturi” (1 Corinteni 15,3).

De altfel, potrivit Sfântului Chiril al Ierusalimului, Domnul a venit pe pământ „ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morții, adică pe diavolul” (Evrei. 2,14) și „să dea poporului Său cunoștința mântuirii întru iertarea păcatelor lor” (Luca. 1, 77). Să-l ascultăm pe Sfântul Părinte care spune: „Unde Se arată Iisus, acolo este mântuirea. Dacă vede vameș stând la vamă, îl face apostol și evanghelist. Dacă împreună cu morții este îngropat, pe morți îi învie. Și celor orbi le dă vederea, celor surzi auzul. Și scăldătorile le cercetează, nu căutând locul în sine, ci vindecând pe bolnavi”.

Este vrednic de menționat faptul că pe slăbănog l-a vindecat nu apa scăldătoarei, ci puterea cuvântului Mântuitorului nostru Hristos, după cum spune imnograful: „Doamne, pe slăbănog nu scăldătoarea l-a vindecat, ci cuvântul Tău l-a înnoit. Și nici boala cea de mulți ani nu l-a împiedicat, că mai puternică s-a dovedit lucrarea glasului Tău; și greutatea

cea cu anevoie de purtat o a lepădat și povara patului o a ridicat spre mărturia mulțimii îndurărilor Tale, slavă Ție”.

Omul slăbănog, după cum mărturisește Evanghelistul Ioan, numaidecât s-a făcut sănătos, când a auzit glasul lui Iisus Care i-a spus: „Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă” (Ioan 5, 8). Puterea vindecătoare mai grabnică decât glasul nu este altceva decât Harul Sfântului Duh, al Duhului lui Hristos, care l-a umbrit pe slăbănog.

Spunem aceasta pentru că Sfânta Biserică a lui Hristos este scăldătoarea, adică spitalul sufletelor și trupurilor noastre, iar Sfintele Taine care se săvârșesc prin lucrarea Sfântului Duh sunt doctoriile spre vindecare. Potrivit Sfântului Ioan Gură de Aur, tratamentul este comun și doctoriile sunt pentru toți. Vindecarea însă nu este comună, ci depinde de voința acelor care le folosesc.

Prăznuind astăzi Paștile Domnului, iubiții mei frați, să ascultăm dumnezeiescul glas al Mântuitorului nostru înviat: „Iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28,20).

Împreună cu imnograful să zicem: „Sculându-Te din morți, împreună ne-ai sculat pe noi din patimi cu Învierea Ta, Doamne; și toată puterea morții o ai zdrobit, Hristoase. Pentru aceasta cu credință strigăm Ție: Pomenește-ne și pe noi întru Împărăția Ta”.

Hristos a înviat! La mulți ani binecuvântați!

La amiază, Comunitatea a oferit masa la care au participat toți cei prezenți la praznic, precum și Primarul orașului și șeicul.

La masă, Preafericirea Sa a rostit din nou o cuvântare:

„Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe toți cei gârboviți” (Psalmul 144,14), cântă Psalmistul.

Cinstiți Părinți sfințiți și Frați,

Stimate Președinte și cinstiți membrii ai Epitropiei bisericești,

Credincioși Creștini,

Lumina Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care a umplut cerul și pământul, dar și cele de sub pământ, ne-a adunat pe toți pentru ca, împreună cu iconograful, Sfântul Ioan Damaschin, să zicem: „Sărăcind de voie cu sărăcia lui Adam, Hristoase Dumnezeule, venit-ai pe pământ, întrupându-Te din Fecioară și cruce ai pățimit, ca să ne slobozești pe noi din robia vrăjmașului, Doamne, slavă Ție”.

Și ne întrebăm: Cine este vrăjmașul care l-a robît pe om? Diavolul, adică stăpânitorul întunericului veacului acestuia (Cf. Efeseni 6 12), care îi stăpânește pe oameni. Din această stăpânire a diavolului ne-a eliberat Hristos prin Învierea Lui, după cum spune Evanghelistul Luca în Faptele Apostolilor: „Voi știți (...) pe Iisus din Nazaret, cum a uns Dumnezeu cu Duhul Sfânt și cu putere pe Acesta Care a umblat făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu El (Fapte 10, 37-38).

Prin întruparea din curatele sângiuri ale Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, prin Duhul Sfânt, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos S-a făcut de un chip cu noi oamenii, ca să schimbe trupul smereniei noastre, pentru a deveni asemenea trupului slavei Lui (Cf. Filipeni 3, 21), adică trupul Învierii Lui.

Cu alte cuvinte, iubiții mei frați, Hristos a călcat, adică a biruit moartea și stricăciunea, moartea și păcatul sau, mai exact, slăbănogirea sufletească și trupească, prin propria Sa moarte. Aceasta, potrivit Marelui Atanasie, s-a petrecut „pentru ca și împăcarea lui Dumnezeu cu omul să se săvârșească și eliberarea tuturor oamenilor de la Om să vină, prin înnoirea icoanei Fiului Său, Iisus Hristos, Domnul nostru”.

Noi, iubiții mei frați, fiind mădulare cinstite ale trupului lui Hristos, avem propria noastră „scăldătoare a oilor”, adică Sfânta Biserică a lui Hristos, unde Doctorul sufletelor și trupurilor noastre este mereu prezent văzut și nevăzut. Această mare și unică Iconomie binefăcătoare și de oameni iubitoare ne-a dăruit-o Dumnezeu.

Această dumnezeiască Iconomie nu este alta decât Maica și hrănitoarea noastră firească, Biserica Ierusalimului, adică străvechea Patriarhie a Ierusalimului care, de-a lungul veacurilor, s-a arătat stâlp și temelie a adevărului în Hristos, întărire a credinței în Hristos, paznic al rânduielilor patristice și vrăjmaș al oricărei inovații religioase, precum globalizarea și „noua ordine”.

Hristos, și numai Hristos, și Biserica Lui sunt scăldătoarea vieții și limanul scăpării noastre. Nicăieri în altă parte să nu ne întoarcem privirile și atenția, afară numai către Hristos care este începătorul și întemeietorul credinței noastre și ne desăvârșește prin ea, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel: „cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței” (Evr. 12,2).

Hristos a înviat! La mulți ani binecuvântați și în libertatea lui Hristos!

Din partea Secretariatului General